

Η υποκρισία των πονηρών πνευμάτων.

Ποια είναι η αιτία της υποκρισίας των πονηρών πνευμάτων, υποκρισίας φοβερής τόσο ως προς την αρχή της όσο και ως προς τις συνέπειές της; Η αιτία είναι φανερή, και μπορούμε να τη διακρίνουμε καθαρά στον ίδιο μας τον εαυτό. Γιατί κι εμείς υποκρινόμαστε και γινόμαστε όμοιοι με τους δαίμονες, όταν ακολουθούμε τις κακές τους υποβολές. Κι αυτό οφείλεται στην πεσμένη μας φύση.

Ένα, λοιπόν, από τα χαρακτηριστικά της πτώσεώς μας είναι η τάση να κρύβουμε τις παραβάσεις μας και να δικαιολογούμε τον εαυτό μας. Αυτό έκαναν ο Αδάμ και η Εύα μετά την αθέτηση της θείας εντολής. Αυτό έκανε και ο πρωτότοκος γιος τους, ο Κάιν, μετά τον φόνο του αδελφού του Άβελ. Όσο ο άνθρωπος απομακρύνεται από την αρετή και παραμελεί τη διόρθωσή του, τόσο εντείνεται και γενικεύεται η τάση του να καταφεύγει στην υποκρισία.

Πίσω από το προσωπίο της υποκρισίας κρύβονται και οι πεσμένοι άγγελοι, οι δαίμονες, οι πιο φοβεροί, οι πιο πανούργοι, οι πιο αδιόρθωτοι εγκληματίες. Εγκληματούν, παίρνοντας τις μορφές αγίων αγγέλων, προφητών, μαρτύρων, αποστόλων, ακόμα και τη μορφή του ίδιου του Χριστού.

Προσπαθούν να εκμεταλλευθούν τις διάφορες περιστάσεις, τον τρόπο σκέψεως του κάθε ανθρώπου, τις τάσεις και τις αναμνήσεις του.

Σε μερικούς ασκητές παρουσιάζουν σωρούς από χρυσάφι και ασήμι, καθώς και άλλα πολυτελή αντικείμενα, προκειμένου να ξεσηκώσουν μέσα τους τα πάθη της πλεονεξίας και της φιλαργυρίας. Σε άλλους ασκητές δείχνουν τραπέζια γεμάτα με λαχταριστά φαγητά και ποτά, και σε άλλους τεράστιες αίθουσες χορού, όπου πλήθος ανθρώπων χορεύουν χαρούμενα κάτω από τους ήχους μουσικών οργάνων. Σε άλλους, πάλι, παρουσιάζονται με μορφές γυναικών, που ξεσηκώνουν τη σαρκική επιθυμία με την ομορφιά και την προκλητική τους εμφάνιση.

Όταν οι δαίμονες θέλουν να εμπνεύσουν σε κάποιον τον φόβο, τότε εμφανίζονται με τις μορφές θηρίων ή δημίων ή δεσμοφυλάκων ή στρατιωτών με αστραφτερά όπλα και αναμμένους πυρσούς ή, πιο συχνά, προσώπων που κάποτε είχαν προξενήσει τρόμο στον ασκητή. Κάποιους προσπαθούν να τους πλανήσουν με δήθεν αγγελικούς ύμνους και δήθεν ουράνια μουσική, ενώ άλλους με φωνές και δήθεν θεϊκές προφητείες.

Σε άλλους εμφανίζονται με τις μορφές συγγενών και φίλων, που βρίσκονται μακριά. Και σε άλλους, τέλος, εμφανίζονται σαν ψυχές νεκρών, που η τύχη τους, τάχα, δεν έχει ακόμη αποφασιστεί και γι' αυτό περιφέρονται στη γη, μην έχοντας κατάλυμα. Επιπλέον φτιάχνουν ένα ενδιαφέρον παραμύθι, που μπορεί να προκαλέσει την περιέργεια των επιπόλαιων ανθρώπων και να τους κάνει να πιστέψουν στο ψέμα, καθώς το παρουσιάζουν σαν την πιο καθαρή και ιερή αλήθεια.

Ο τελευταίος τρόπος πλάνης χρησιμοποιείται σήμερα από τα πονηρά πνεύματα σε υπερβολικό βαθμό. Ακόμα και άνθρωποι που δεν πιστεύουν στην ύπαρξη των ίδιων των πονηρών πνευμάτων, πιστεύουν στις περιπλανώμενες ψυχές. Αυτό ακριβώς είναι που θέλουν οι δαίμονες. Σαν κλέφτες και φονιάδες, σχεδιάζουν και εκτελούν με μεγαλύτερη επιτυχία τα κακούργημά τους, όταν εκείνοι που αποτελούν τους στόχους της κακίας τους δεν πιστεύουν στην ύπαρξή τους.

Ο όσιος Μακάριος ο Μέγας γράφει: «Πρέπει να παρακολουθεί κανείς από παντού με μεγάλη προσοχή τις απάτες, τις πανουργίες και τις κακουργίες του εχθρού. Γιατί, όπως το Άγιο Πνεύμα με το στόμα του Παύλου λέει ότι γίνεται τα πάντα για να σώσει τους πάντες (Α΄ Κορ. 9:22), έτσι και το πονηρό πνεύμα με την κακία του πασχίζει να γίνει τα πάντα για να κολάσει τους πάντες» (Περί ελευθερίας νοός λόγος, 7).

Από το βιβλίο: Αγίου Ιγνατίου Μπριαντσανίνωφ, Επισκόπου Καυκάσου και Μαύρης Θάλασσας, Έργα 5. Λόγος για τα πνεύματα – λόγος για τον θάνατο (αποσπάσματα). Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2014.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>